

»Det räcker inte att sköta sina träd, det gäller att sköta sin ekonomi lika noggrant.«

För 25 år sedan hade du fyllt 40 och tillsammans med din syster ärvt 260 hektar välskött skog. Var befann du dig i livet just då?

– Jag var ganska nyskild, hade landat i Stockholm efter många år i Västergötland och jag hade träffat drömprinsen. Professionellt drev jag ett hälsoföretag och var också uppslukad av att utveckla ett hälsosträkningsprogram för människor med beroenden eller särskilda behov. Jag hade i samma veva kommit tillbaka från Libanon där jag arbetat som FN soldat.

– Mina tre barn var på väg att flytta hemifrån och jag var kort sagt redo för en ny fas i livet.

Tio år senare, på din femtioårsdag, blir du klar med din skogsbrukarexamen. Sedan dess har du ägnat dig åt skogen på heltid. Hur skulle du sammanfatta den resan?

– Det var inget enkelt beslut att hoppa av "pensionspoängståget". Det gick bra för mitt hälsoföretag, samtidigt ville jag slutföra mitt forskningsuppdrag. Parallellt blev jag allt mer nyfiken på skogen, jag gick så gott som alla kurser Skogsstyrelsens Ladvik hade att erbjuda. Snart satt jag i styrelsen för den då nystartade kvinnliga skogsägarföreningen Spillkråkan och ju mer jag lärde mig desto roligare blev det.

Idén om att bli skogsföretagare på heltid växte fram i takt med att jag såg att den hade bärighet både emotionellt och ekonomiskt. Jag trivdes med uppgifterna i skogen, arbetet kändes meningsfullt och jag kände mig trygg när jag väl satsade. Då hade jag skaffat mig en högre utbildning för privata skogsföretagare vid Växjö universitet. Dessutom hade jag lärt mig att ta hjälp av personer som respekterar mig som skogsägare. En mycket viktig gestalt i mitt företagsbyggande är Clas Tjäder på Norrskog som varit min företagsrådgivare sedan 90-talet.

Är det viktigt för skogsägare att det finns särgrupper som Spillkråkan och Norrskogskvinnorna?

– När jag läste genusvetenskap förstod jag att en särgrupp är nödvändig om jag på snabbaste sätt vill kunna ta del av, och formulera mig i en ny värld som traditionellt sett, som i detta fall, varit en manlig värld, med ett manligt sätt att uttrycka sig.

Nu har du arbetat femton år i branschen. Hur märks det på fastigheten som du och din syster ärvde?

– Det har varit femton intensiva år av visioner och verklighet. Ganska tidigt insåg jag och min syster att vi hade olika mål med vårt skogsägarande, men det löste sig bra med

**BOR: Stockholm
ÅLDER: 65 år
GÖR: Aktiv skogsägare**

FAMILJ: Maken Lennart Wernström, tre vuxna barn och sju barnbarn.

ÄTER HELST: Lax från Ångermanälven, kärleksfullt tillagad av min Lennart.

LÄSER HELST: Fackinfo om skog och hälsa samt historiska böcker för att bättre förstå vad som händer i världen nu.

FAVORITFILM: Filmer med barnbarnen.

DOLD TALANG: Mycket målinriktad! Ganska duktig i sömnad och tillskränning. Skriver på flera släkthistorier.

GRAN ELLER TALL: Gran, tall och björk.

en klyvning av fastigheten. Jag har investerat i ytterligare 280 hektar skog och har idag nästan 400. Jag förstod tidigt att det inte räcker att sköta sina träd om man vill bygga en affärsverksamhet, man måste sköta ekonomin lika noggrant. Idag har jag stadig tillväxt och ett ständigt flöde i skogen. Tillsammans med min duktige skogsrådgivare, som också är ekonomiskt kunnig, uppdaterar jag varje år vilka åtgärder som gjorts och vad som planeras för nästa.

Du talar om skogen som en ren affärsverksamhet, hur tänker du kring skogen i förhållande till nästa generation?

– Jag är stolt över att jag som aktiv skogsägare kunnat återinvestera farfars och pappas träd i mervärden i form av skogsvård och större arealer. För egen del är jag väldigt tacksam för att det finns en plats på jorden där både farfar, pappa, jag och mina barn har planterat träd. Skogen är en ovärderlig mötesplats för min familj idag. Samtidigt ser jag verkligen på mitt skogsägarande som en ren affärsverksamhet. Om något av barnen hjälper mig med en åtgärd får de betalt direkt av mig. Det vore förstås mycket roligt om de vill ta över efter mig men jag har sett nog av problem med samägande och generationsskiften för att bygga min verksamhet på den typen av förväntningar.

FOTO PETRA BERGGREN

Det tog två år att hitta platsen för den perfekta kajan som Maria bjuder in barnbarnen att sova i varje sommar.